

تاثیر رسانه‌ها و فضای مجازی بر عملکرد و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان منطقه محروم صالح آباد

عایشه طوائی^۱، اسماعیل حسینی^۲

۱- کارشناس علوم تربیتی، آموزگار آموزش ابتدایی

atavayiy2@gmail.com

۲- کارشناس علوم تربیتی، آموزگار آموزش ابتدایی

Esmail.hossini2002@yahoo.com

۰۹۳۶۲۶۹۷۷۱۲

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر رسانه‌ها و فضای مجازی بر عملکرد درسی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان منطقه محروم صالح آباد می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش ۱۰۸ مدرسه (۱۰۰ مدرسه روستایی و ۸ مدرسه در سطح شهر)، در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ می‌باشد. حجم نمونه با استفاده از جدول گرجسی مرگان ۱۴۶ نفر تعیین شد و با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای ۲۴ مدرسه را بطور تصادفی بعنوان نمونه انتخاب کردیم. همچنین پرسش‌نامه محقق ساخته‌ای بر اساس تحقیقات پیشین و مبانی نظری پژوهش تهیه شده بود، پاسخ دادند. روایی محتوایی و صوری پرسشنامه با استفاده از نظر جمعی از متخصصان و کارشناسان به دست آمده است و پایایی پرسش‌نامه با استفاده از ضریب آلفای ۰/۹۴ محاسبه شد. به منظور توصیف داده‌ها، آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین، انحراف استاندارد) و روش‌های آمار استنباطی (همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون چند متغییری) بکار رفته است.

کلید واژگان: رسانه، فضای مجازی، پیشرفت تحصیلی

مقدمه و بیان مسئله

در عصر حاضر که آن را عصر اطلاعات می‌دانند بهره‌گیری از منابع گوناگون اطلاعاتی به عنوان منابع مختلف تغذیه بشر مورد توجه قرار گرفته است. جوامع اطلاعاتی برای آن که شهروندانی فرهیخته و با سواد داشته باشند باید از طرق مختلف اطلاعات مناسب و لازم برای آنان را در اختیارشان قرار دهند این امر سبب می‌شود افراد در ابعاد گوناگون رشد یابند و علاوه بر داشتن تخصص‌های مورد نیاز جامعه از بینش و دانشی که برای هر شهروند و برای گذران یک زندگی متفکرانه لازم است برخوردار شوند. در دنیای امروزه رسانه‌ها و فضای مجازی اهمیت بسزایی در زندگی افراد بشر دارد، رسانه‌های نوین اطلاعاتی و در رأس آن اینترنت، موجب نوسازی فرایندها اجتماعی شده است این تکنولوژی تمام جنبه‌های زندگی مردم را تحت الشعاع قرار داده است (جهانگرد، ۱۳۸۴، ص ۳). بیل گیتس معتقد است تحت تاثیر فضاهای مجازی جدید که در آن تلویزیون‌ها و کامپیوترها به یک شبکه جهانی هوشمند جهانی مرتبط هستند عناصر رفتاری انسانها شکل خواهند گرفت و این شبکه‌ها ستون فقرات ساختار اجتماعی ما را تشکیل می‌دهند (کاریزی، ۱۳۸۱، ص ۳۲۹).